

Samvittighedens Stemme.

..... Panoptikontheatrets Repertoire.

Hovedrollen udføres af Hr. Emanuel Larsen.

Personerne:

Grosserereren . . . Hr. Lagoni.
Fruen Fru Henriksen.
Forvalteren . . . Hr. Emanuel Larsen.

Forvalter Pram hos Grosserer Møwe er alt andet end afholdt af Arbejderne, hans skumle og mørke Ydre i Forbindelse med en næsten til Afsind grænsende Hidsighed har fremkaldt et saa spændt Forhold mellem ham og hans Undergivne, at Arbejdet absolut lider derunder, naar hertil kommer, at han ikke er særlig pligtopfyldende, forstaar man, at Grosserereren ved en Lejlighed, hvor Pram atter har haft et af sine Sammenstød med en Arbejder og ladet Hidsigheden løbe af med sig, giver ham hans Afsked. Pram, der føler sig dybt forurettet, sværger at ville hævne sig blodigt over denne Krænkelser. Hjemme i sit Logi lukker han sig inde og arbejder med feberagtig Hast paa Virkeliggørelsen af sine skumle Hævnplaner, en Helvedesmaskine indlagt i en lille Legetøjsmølle. Han agter nemlig at ramme sin forrige Principal der, hvor Saaret vil gaa dybest og smerte mest: Grossererens lille Datter og eneste Barn skal dø! Endelig er han færdig og med det uhyggelige Stykke Legetøj skjult under Frakken skynder han sig hen til Møwes Villa og afventer, skjult i Haven Grossererens Bortgang. Fra sit Gemmested ser han den lille Pige vinke Farvel til Faderen fra Dagligstuevinduet og sniger sig, da Vejen er fri, derhen, efter først at have forvisset sig om at Barnet er alene, banker han paa Vinduet og giver den lille Legetøj og viser hende hvor morsomt at Vingerne kan løbe rundt. Derpaa skynder han sig bort. Heldigvis kommer i det samme Moderen ind, og da Barnets Fortælling om Manden, der har givet hende Møllen, synes hende mistænkelig, faar en instinktiv og lykkelig Indskydelse hende til at kaste det skæbnesvangre Stykke Legetøj ud af Vinduet, et Sekund efter lyder et Brag, og en voldsom Eksplosion faar Væggen til at styrte sammen, men baade Moder og Barn er heldigvis frelst. Det lille uskylde Barneansigt, der smilede saa tillidsfuldt, da Pram gav hende det morderiske Stykke Legetøj, har imidlertid gjort et dybere Indtryk paa ham, end han selv vilde have troet, han er jo overbevist om, at hans Plan er lykkedes, ser bestandig den lille staa for sig, bleg og anklagende, hjemme og ude, overalt ser han det lille alvorlige Ansigt, hvis bebrejdende Blik tilsidst driver ham til Vanvidets Grænse. Da Mistanken straks er bleven henledet paa den afskedigede Forvalter, bliver han hurtigt anholdt, og i Fængslet pines han dobbelt af Synet, saa at hans Vanvid bryder ud i lys Lue, og han maa paa Hospitalet. Lægen, der snart ser at han ikke har langt igen, beder Grosserereren komme med den lille Pige, idet han han haaber, at Synet af den virkelige levende Pige mulig kan give ham Fred. Da Pram ser den lille, farer han op i Rædsel, sikker paa at det atter er det grufulde Syn, men da han opdager, at det er det virkelige levende Barn, der altsaa er frelst, gaar der et Smil hen over hans Ansigt, et stort og lyst Smil, der borttager alt det skumle og uhyggelige, og som lettet for en tung Byrde udstøder han et dybt og befriende Suk — det sidste.

Døgnets Dagbog.

2. Uge.

„Fotorama“s Verdenshistorie.

Vi blader i Dag videre i Dagshistoriens store, brogede Bog og

Personerne:

Grosserereren	-	Herr Lagoni
Fruen	-	Fru Henriksen
Forvalteren	-	Herr Emanuel Larsen

Forvalter Pram hos Grosserer Møwe er alt andet end afholdt af Arbejderne, hans skumle og mørke Ydre i Forbindelse med en næsten til Afsind grændsende Hidsighed har fremkaldt et saa spændt Forhold mellem ham og hans Undergivne, at Arbejdet absolut lider derunder, naar her-til kommer, at han ikke er særlig pligtopfyldende, frostaar man, at Grosserereren ved en Lejlighed, hvor Pram atter har haft et af sine Sammenstød med en Arbejder og ladet Hidsigheden løbe af med sig, giver ham hans Afsked. Pram, der føler sig dybt forurettet, sværger at ville hævne sig blodigt over denne Krænkelse. Hjemme i sit Logi lukker han sig inde og arbejder med feberagtig Hast paa Virkeliggørelsen af sine skumle Hævnplaner: en Helvedesmaskine indlagt i en lille Legetøjsmølle han agter nemlig at ramme sin forrige Principal der, hvor Saaret vil gaa dybest og smerte mest: Grossererens lille Datter og eneste Barn skal dø! Endelig er han færdig og med det uhyggelige Stykke Legetøj skjult under Frakken skynder han sig hen til Møwes Villa og afventer, skjult i Haven, Grossererens Bortgang. Fra sit Gernested ser han den lille Pige vinke Farvel til Faderen fra Dagligstuevinduet og sniger sig, da Vejen er fri, derhen, efter først at have forvissnet sig om at Barnet er alene, banker han paa Vinduet og giver den lille Legetøj-jet og viser hende hvor morsomt Vingerne kan løbe rundt, derpaa skynder han sig bort. Heldigvis kommer i det samme Moderen ind og da Barnets Fortælling om Manden der har givet hende Møllen synes hende mistænkelig faar en instinktiv og lykkelig Indskydelse hende til at kaste det skæbnesvangre Stykke Legetøj ud af Vinduet: et Sekund efter lyder et Brag og en voldsom Explosion faar Væggen til at styrte sammen men baade Barn og Moder er heldigvis frelste. Det lille uskyldige Barneansigt, der smilede saa tillidsfuldt, da Pram gav hende det morderiske Stykke Legetøj har imidlertid gjort et dybere Indtryk paa ham end han selv vilde have troet det, han der jo er overbevist om at hans Plan er lykkedes, ser bestandig den lille staa for sig, bleg og anklagende, hjemme og ude, overalt ser han det lille alvorlige Ansigt, hvis ebbrende Blik tilsidst driver ham til Vanviddets Grænse. Da Mistanken straks er bleven henledet paa den afskedigede Forvalter, bliver han hurtigt anholdt og i Fængselets Ensomhed pines han dobbelt af Synet saa at hans Vanvid bryder ud i lys Lue og han maa paa Hospitalet. Lægen, der snart ser at han ikke har langt igen, beder Grosserereren komme med den lille Pige, idet de haaber, at Synet af det virkelige, levende Barn mulig kan give ham Fred. Da Pram ser den lille, farer han op i Rædsel, sikker paa at det atter er det grufulde Syn, men da han opdager at det er det virkelige, levende Barn, der altsaa er frelst, gaar der et Smil henover hans Ansigt, et stort og lyst Smil, der borttager alt det skumle og uhyggelige og som lettet for en tung Byrde, udstøder han et dybt og befriet Suk - det sidste!

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.
Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

Kaufmann Dahl hat in seinem Geschäft einen Verwalter, der bei seinen Untergebenen nicht besonders beliebt ist. Er ist grob und heftig, sodass sein Verhältnis zu den Angestellten kein besonders gutes ist. Da er ausserdem pflichtvergessen ist, wird er, nachdem er eines Tages wieder einen Zusammenstoss mit einem Arbeiter gehabt hat, von dem Kaufmann ohne Umstände entlassen. Der Verwalter ist ganz ausser sich vor Wut, und schwört, sich zu rächen.

In seinen Heim angekommen, schliesst er sich ein, und arbeitet fieberhaft an einem Spielzeug, dass eine Höllenmaschine in sich birgt. Er will das scheinbar harmlose Spielzeug dem kleinen Töchterchen des Kaufmanns geben. Sie soll sterben, dann weiss er, dass er seinen Feind an der verwundbarsten Stelle getroffen hat.

Endlich wird er fertig, und dass unheimliche Spielzeug unter dem Rock verborgen, eilt er zur Villa des Kaufmannes. Er schleicht sich in den Park und findet das Kind allein, gibt ihm das Spielzeug, und eilt schnell wieder fort. Glücklicherweise kommt in gleichen Augenblick die Mutter des Kindes herbei. Die Kleine erzählt von dem Manne, der ihr die kleine Mühle geschenkt hat; aber die Mutter wird ängstlich, und will das Spielzeug wegwerfen. Doch kaum fällt es zu Boden, als eine gewaltige Explosion erfolgt, und ein Teil des Zimmers zusammenstürzt. Aber Mutter und Kind sind unverletzt.

Das kleine zutrauliche Kind hat aber ahnungslos einen tiefen Eindruck auf den schlechten Menschen gemacht. Er glaubte seinen Plan gelungen und die Kleine getötet.

Sein Gewissen beginnt ihn zu peinigen. Überall sieht er das kleine liebe Mädchen mit dem ernstesten Gesichtchen vor sich. In seinem Zimmer, auf der Strasse, im Wirtshause, überall verfolgt ihn diese Erscheinung, immer glaubt er die Kleine zu sehen.

Der Verdacht fällt auch zuerst auf den jähzornigen, früheren Verwalter. Er wird verhaftet. In Gefängnis quälen ihn die Halucinationen so sehr, dass er fast wahnsinnig wird, und ins Hospital gebracht werden muss.

Die Aerzte erkennen bald, was ihm fehlt, und bitten Herrn Dahl, mit dem kleinen Mädchen zu kommen. Die Familie Dahl findet sich auch ein; und als der Kranke die Kleine plötzlich wieder vor sich sieht, ist er zuerst vom Schreck wie gelähmt, er glaubt, die Erscheinung verfolge ihn immer noch. Als er aber sieht, dass die Kleine lebt, und gerettet ist, geht ein Lächeln über sein Gesicht, er stösst einen tiefen Seufzer der Befreiung aus, und fällt tot zurück. Er hat seine Verfehlung mit dem Tode gesühnt.

NORDISK FILMS - KOMPAGNI KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK.
MOSCOU. ST. PETERSBURG. PARIS.

BERLIN SW.
Friedrichstrasse 23, 1.

Telegramm-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV, 10191.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung seitens des Käufers in den Handel gebracht, daß sie in keiner Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede diesbezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedingungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurückgesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten, werden nicht zurückgenommen od. gut geschrieben. Läßt der Empfänger die Films durch die Maschine laufen, geschieht solches für eigenes Risiko.